

PODRUŻYĆ (2) *vb pf*

o jasne.

inf podrużyć (1). *♦ fut 3 sg* podruży (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Okazać się przyjaznym, usłużyć [komu] (2) : Są też mnieysze boginie/ Charites ie zową. Ktore tak że moc máią/ iście niewzgárdzoną. Bo komu kolwiek iedno/ ony chcą podrużyć. Káždy wielkiewdziętności/ musi ná świecie być. KlerWes A2v.

Przen (1) : Tákte we wśelkim Niefczęściu y ty Bądź niepożyty/ A trway ftátecznie/ Bo nie iuz wiecznie Fortuná służy/ Komu podruży/ Ani porzući/ Kogo záłmući. KochFr 49.

Synonim: pomoc.

MŚ, LWil